

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera a soudkyně Martiny Küchlerové (soudkyně zpravodajka) a Veroniky Juříčkové v právní věci žalobkyně: **Mgr. Bc. Ing. B. J.**, zastoupené JUDr. Martinem Hostinským, advokátem, sídlem Tišnovská 67, Brno, proti žalovanému: **ředitel Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje**, sídlem Kounicova 24, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2022, č. j. KRPB-73479-124/ČJ-2018-0600KR, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 12. 2024, č. j. 31 Ad 10/2022-642,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalovaného **se zamítá**.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti částku ve výši 7 830 Kč k rukám zástupce žalobkyně, a to do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně utrpěla služební úraz, a domáhala se proto náhrady za škodu následkem služebního úrazu. Náměstek ředitele Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje pro ekonomiku (dále též „správní orgán I. stupně“) o žalobkyní uplatněném nároku rozhodl dne 30. 3. 2022 tak, že jí přiznal náhradu za bolest ve výši 7 250 Kč, náhradu za ztížení společenského uplatnění ve výši 100 000 Kč (výrok I rozhodnutí), náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s léčením ve výši 521 Kč (výrok II rozhodnutí) a náhradu věcné škody ve výši 2 856 Kč (výrok III rozhodnutí). Správní orgán I. stupně dále zamítl požadavky žalobkyně na uhrazení ztížení společenského uplatnění ve výši dalších

300 000 Kč (výrok I rozhodnutí), na uhrazení částky ve výši 19 233 Kč jako náklady na bydlení (výrok IV rozhodnutí) a na uhrazení částky ve výši 8 000 Kč jako náklady spojené s údržbou nemovitostí, které má žalobkyně v podílovém spoluvlastnictví (výrok V rozhodnutí).

[2] Žalobkyně se do výroků I, IV a V rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolala. Žalovaný k jejímu odvolání částečně změnil výrok I rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že jí na bolestném přiznal namísto částky 7 250 Kč částku ve výši 8 703 Kč. Ve zbytku její odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil v rozsahu, ve kterém bylo napadeno odvoláním žalobkyně.

[3] Proti tomuto výše označenému rozhodnutí žalovaného žalobkyně brojila žalobou podanou u Krajského soudu v Brně. Ten jí vyhověl a rozsudkem označeným v záhlaví rozhodnutí žalovaného dle § 78 odst. 1, 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Krajský soud nejprve uvedl, že podstatou sporu mezi účastníky je existence příčinné souvislosti mezi služebním úrazem v podobě úrazu hlavy po pádu žalobkyně na toaletě (jehož existenci žalovaný nesporeoval) a následnou pracovní neschopností žalobkyně v důsledku rozvoje psychiatrického onemocnění. Správní orgány totiž dospěly k závěru, že mezi služebním úrazem a rozvojem psychiatrického onemocnění žalobkyně není příčinná souvislost, v důsledku čehož došlo k částečnému zamítnutí požadavku žalobkyně na náhradu za ztížení společenského uplatnění dle § 101 písm. b) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „zákon o služebním poměru“) a nepřiznání nákladů na bydlení a nákladů spojených s údržbou nemovitosti žalobkyně.

[5] Krajský soud dále uvedl, že žalobkyně ke své žádosti o náhradu škody jí způsobené následkem služebního úrazu přiložila i lékařský posudek MUDr. H., který byl vydán na základě lékařské prohlídky a písemných informací ošetřujících lékařů poskytujících jí zdravotní služby související s újmou na zdraví. Jedním z podkladů je i odborné lékařské stanovisko z oboru psychiatrie a psychologie k posudkovým účelům zpracované MUDr. N. a Mgr. D.. Z těchto podkladů vyplývá příčinná souvislost mezi úrazem hlavy a rozvojem duševní nemoci žalobkyně. Správní orgány si za účelem posouzení stavu žalobkyně, respektive za účelem posouzení existence příčinné souvislosti mezi úrazem hlavy a rozvojem duševní nemoci žalobkyně nechaly zpracovat znalecký posudek MUDr. L. Ten však dospěl k závěru, že nelze prokázat jasnou a jistou souvislost duševních obtíží s pracovním úrazem. Rozvoj duševních obtíží dle znalce s největší pravděpodobností souvisí s konfliktními situacemi, které se mezi žalobkyní a jejími nadřízenými odehrávají na pracovišti již řadu let. Dle znalce není příčinná souvislost mezi posttraumatickou stresovou poruchou a charakterem úrazu. Správní orgány obou stupňů se následně přiklonily k závěrům znalce MUDr. L..

[6] Krajský soud však tento postup žalovanému vytkl, a to ze dvou důvodů. V prvním případě krajský soud zdůraznil, že znalecký posudek MUDr. L. netvoří dostatečnou oporu pro rozhodnutí žalovaného, které tak z tohoto důvodu nemá oporu ve správním spise. Znalec MUDr. L. neměl dle názoru krajského soudu ke zpracování znaleckého posudku k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci žalobkyně. Na CD, které je přílohou

pokračování

znaleckého posudku MUDr. L., jsou nahrány čtyři PDF dokumenty, ze kterých znalec při zpracování posudku vycházel. Konkrétně krajský soud uvedl, že pokud jde o odborné lékařské stanovisko z oboru psychiatrie a psychologie k posudkovým účelům ze dne 11. 12. 2020, nachází se rozdělené v souborech IMG_20220109_0002 (na poslední straně dokumentu se nachází první strana stanoviska), IMG_20220109_0003 (celý dokument obsahuje pouze toto stanovisko, ale toliko strany 3 až 11), IMG_20220109_0004 (tento dokument obsahuje na začátku strany 22 až 26 stanoviska). Krajský soud proto uzavřel, že znalec neměl k dispozici celé stanovisko ze dne 11. 12. 2020. Pokud jde o znalecký posudek MUDr. T., ani ten se na obou CD nenachází úplně. Znalecký posudek, resp. jeho část, se nachází v souboru IMG_20220109_0004. Tam je zachycena první strana posudku, ze které vyplývá, že samotný posudek má 37 stran, nicméně v uvedeném souboru se nachází pouze 13 stran z celkových 37. Z obsahu CD vyplývá, že správní orgány nedoložily znalci kompletní zdravotní dokumentaci žalobkyně, tudíž ani znalecký posudek nemohl být vyhotoven na základě všech podkladů.

[7] Nehledě na výše uvedené krajský soud dále zdůraznil, že znalecký posudek MUDr. L. a ostatní podklady ve spise jsou ohledně příčinné souvislosti duševní choroby žalobkyně se služebním úrazem v rozporu. To vyplývá i z rozhodnutí žalovaného, který s ohledem na rozpor lékařského posudku a znaleckého posudku tyto podklady sám hodnotil. Krajský soud uvedl, že přestože zákon o služebním poměru ani zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, postup správního orgánu (služebního funkcionáře) v případech rozporu znaleckých posudků či jiných odborných (lékařských) posudků podrobně neupravují (srov. § 180 zákona o služebním poměru a § 56 správního řádu), může správní orgán požádat znalce o vysvětlení, resp. doplnění znaleckého posudku, případně za tímto účelem autory posudků vyslechnout a/nebo zadat za účelem odstranění těchto nejasností revizní znalecký posudek. Doplnění rozporných posudků, vyjádření lékařů nebo revizní posudek si však správní orgány nevyžádaly, namísto toho zcela absolutizovaly hodnotu znaleckého posudku MUDr. L. a rozpory v posudcích vypořádaly vlastní neodbornou úvahou.

[8] Krajský soud se dále vyjádřil i k problematice bodového hodnocení újmy na zdraví. Uvedl, že v dalším řízení žalovaný zohlední závěry Ústavního soudu vyslovené v jeho nálezu ze dne 15. 11. 2021, sp. zn. II. ÚS 2925/20. Pokud žalovaný dojde ke zjištění, že by žalobkyni při posouzení věci dle obecné občanskoprávní úpravy (§ 2958 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník) náleželo odškodnění ztížení společenského uplatnění v částce vyšší, než by jí jinak náleželo dle kalkulace provedené dle vládního nařízení č. 276/2015 Sb., přizná jí odškodnění alespoň na úrovni, které by se jí dostalo v občanskoprávním vztahu za daných okolností, a to bez toho, aby byla žalobkyně povinna tvrdit a prokazovat okolnosti o jejích poměrech, které by z její věci činily výjimečný případ. Krajský soud v této souvislosti rovněž připomněl, že důkazní břemeno ve věci primárně tíží služební orgán, nikoliv žalobkyni, což logicky neodpovídá metodice Nejvyššího soudu pro odškodňování, která je cílená na soukromoprávní spory s jiným rozložením důkazního břemene.

[9] Krajský soud vypořádával i další žalobní námitky žalobkyně, ty ale s ohledem na obsah kasační stížnosti nebude Nejvyšší správní soud rekapitulovat.

II. Kasační stížnost a další podání účastníků

[10] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost.

[11] Stěžovatel namítá, že není pravdou, že by znalecký posudek MUDr. L. vycházel z nekompletní zdravotnické dokumentace žalobkyně. Žalobkyně odmítla, aby zdravotnickou dokumentací disponoval stěžovatel, proto si ji MUDr. L. opatřoval přímo u MUDr. H., který zpracovával lékařský posudek na žalobkyni. MUDr. L. si u MUDr. H. pořídil kopie odborného stanoviska z ÚNV Praha i znaleckého posudku MUDr. T. Pokud krajský soud součástí těchto dokumentů ve spise na CD přiloženém ke znaleckému posudku nenalezl, nelze podle názoru stěžovatele bez dalšího usuzovat na nekompletnost těchto podkladů (mohlo jít o chybu při kopírování či jiném elektronickém zpracování podkladů při zápisu na CD nosič anebo šlo o části dokumentů z pohledu znalce pro posudek nepodstatné). Uvedené mohlo být objasněno na nařízeném jednání krajského soudu, které však bylo zrušeno.

[12] Stěžovatel dále uvádí, že z napadeného rozsudku krajského soudu vyplývá, že krajský soud nepovažuje MUDr. L. za oprávněného (odborně způsobilého) podat znalecký posudek k otázce následků poranění hlavy/mozku na duševním zdraví žalobkyně. Krajský soud však v této souvislosti neuvedl žádný konkrétní argument, proč by MUDr. L. nebyl odborně způsobilý se ke sporné otázce vyjádřit. Stěžovatel v této souvislosti poukazuje na další rozsudky v jiných věcech, kde se tento znalec k otázkám duševních poruch/onemocnění vyjadřoval.

[13] Stěžovatel má rovněž za to, že ve svém rozhodnutí náležitě hodnotil znalecký posudek MUDr. L. a lékařský posudek MUDr. H. se všemi jeho přílohami. Dle názoru stěžovatele není posudek MUDr. H. použitelný v nyní posuzované věci – s ohledem na to, jak předmět řízení před správními orgány vymezila žalobkyně ve své žádosti o náhradu za škodu způsobenou jí v důsledku služebního úrazu.

[14] Žalobkyně byla nejprve v pracovní neschopnosti z důvodu úrazu hlavy, resp. postkomočního syndromu, tuto pracovní neschopnost jí lékař ukončil a následně rozhodl o další (nové) pracovní neschopnosti pro jinou diagnózu (porucha přizpůsobení s úzkostně depresivní symptomatikou způsobená nepříznivými psychologickými činiteli a tísnivou situací). Taková příčina nenaplnuje definiční znaky služebního (pracovního) úrazu (krátkodobé, náhlé a násilné působením zevních vlivů), potažmo předmět řízení podle § 100 zákona o služebním poměru, lze ji však zohlednit v řízení o žádosti o nárocích za jinou škodu na zdraví, než je škoda vzniklá služebním úrazem (§ 98 odst. 2 zákona o služebním poměru) anebo v řízení o nárocích podle § 77 odst. 9 zákona o služebním poměru (které je k návrhu žalobkyně pro tvrzenou dlouhodobou šikanu nadřízenými vedeno u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 47 C 45/2018), jak stěžovatel ve správním rozhodnutí rozvedl.

[15] Pokud by tedy mělo být ono nové psychiatrické onemocnění důsledkem šikany (útlaku) nadřízených, pak náhradu nelze přiznat v řízení o náhradách škody způsobených služebním úrazem dle § 100 zákona o služebním poměru, ale (dle volby příslušníka) buď v řízení o náhradě za jinou škodu na zdraví dle § 98 odst. 2 zákona o služebním poměru, nebo v soudním řízení podle § 77 odst. 9 téhož zákona. Žalobkyně však požádala o náhradu škod způsobených služebním úrazem a tímto vymezením byl a je definován předmět řízení. Stěžovatel pak ve správním rozhodnutí podrobně rozvedl, proč vyjádření, která měla být

pokračování

v rozporu s posudkem znalce MUDr. L., nezohlednil. Krajský soud úvahy k rozdílům v podstatě, předmětu a podmínkám toho kterého řízení (pojaté již do správního rozhodnutí) opomenul jakkoli vypořádat.

[16] Nesprávné posouzení právní otázky stěžovatel spatřuje i v závěru krajského soudu ohledně výše plnění za škodu (újmu) způsobenou v důsledku služebního úrazu. Krajský soud v bodě 44 svého rozsudku stěžovatele zavázal, aby v dalším řízení postupoval podle občanského zákoníku, respektive dle vyhlášky č. 277/2015 Sb., potažmo metodiky Nejvyššího soudu. To vše, aniž krajský soud reflektoval změnu vyhlášky č. 277/2015 Sb., o postupu při určování výše náhrady za bolest a za ztížení společenského uplatnění příslušníků bezpečnostních sborů vyhláškou č. 143/2023 Sb. Posledně uvedená vyhláška oproti dosavadní konkrétní výši stanovila, že hodnota bodu činí 1 % průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství dosažené podle údajů Českého statistického úřadu za první až třetí čtvrtletí kalendářního roku předcházejícímu kalendářnímu roku, v němž vznikla povinnost provést hodnocení bolesti a ztížení společenského uplatnění. Závazný právní názor krajského soudu je chybný. Stěžovatel by v případném dalším řízení měl při stanovování výše odškodnění postupovat podle zákona o služebním poměru a jej provádějící vyhlášky č. 277/2015 Sb., ve znění vyhlášky č. 143/2023 Sb.

[17] V neposlední řadě stěžovatel namítá, že krajský soud měl rozhodovat pouze o výrocích IV a V rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť žaloba směřovala proti výroku II rozhodnutí stěžovatele. Výrokem II rozhodnutí stěžovatele bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti výrokům IV a V rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Tyto výroky se vůbec netýkaly odškodnění za ztížení společenského uplatnění, proto se jím neměl krajský soud zabývat.

[18] V doplnění kasační stížnosti stěžovatel cituje vyjádření znalce MUDr. L. (toto vyjádření i k doplnění kasační stížnosti připojil). Znalec ve svém vyjádření uvádí, že při zpracování znaleckého posudku měl k dispozici kompletní zdravotnickou dokumentaci žalobkyně, včetně vyjádření a stanovisek dalších lékařů. Podklady převzal od MUDr. H. Pokud na CD, které je přílohou jeho znaleckého posudku, nějaké části chybí, stalo se tak administrativním pochybením.

[19] Žalobkyně odkázala na rozsudek krajského soudu a plně se s jeho závěry ztotožnila. Navrhla kasační stížnost jako nedůvodnou zamítnout. Žalobkyně uvedla, že stěžovatel se v různých řízeních, které se žalobkyní vede, vyjadřuje k jejímu úrazu odlišně (jde o řízení ve věci propuštění žalobkyně ze služebního poměru a ve věci ochrany osobnosti). Žalobkyně navrhla, aby si Nejvyšší správní soud spisy z těchto řízení připojil a provedl je k důkazům.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[20] Nejvyšší správní soud kasační stížnost posoudil a dospěl k závěru, že není důvodná.

[21] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou stěžovatele, že ve správním řízení ustanovený znalec MUDr. L. vycházel při zpracování svého znaleckého posudku z kompletních podkladů.

[22] Nejvyšší správní soud musí v této souvislosti nejprve korigovat závěr krajského soudu o tom, že stěžovatel, potažmo správní orgán I. stupně, neposkytlly ustanovenému znalci kompletní zdravotnickou dokumentaci žalobkyně za účelem zpracování znaleckého posudku. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobkyně odmítla správním orgánům udělit souhlas se zpřístupněním své zdravotnické dokumentace (viz č. l. 36 až 37 správního spisu, svazek III.). Ustanovený znalec MUDr. L. proto podklady pro vypracování znaleckého posudku získával přímo od MUDr. H., který zpracoval lékařský posudek, na který se ve své žádosti o náhradu za škodu způsobenou služebním úrazem odkazovala žalobkyně. Ve znaleckém posudku MUDr. L. je na str. 3 uveden výčet veškerých podkladů, ze kterých vycházel s poznámkou o tom, že je získal právě od MUDr. H. ve Zdravotnickém zařízení Ministerstva vnitra.

[23] Je pravdou, jak uvádí ve svém rozsudku krajský soud, že na CD, které je přílohou znaleckého posudku MUDr. L., jsou nahrány čtyři PDF dokumenty. Tyto obsahují skeny lékařských zpráv z různých vyšetření žalobkyně (v souladu s jejich výčtem na str. 3 znaleckého posudku) a dále odborné lékařské stanovisko z oboru psychiatrie a psychologie k posudkovým účelům ze dne 11. 12. 2020 a posudek MUDr. T.. Tyto dokumenty nejsou na CD v kompletním rozsahu, jak je uvedeno v bodě 28 rozsudku krajského soudu (a výše v rekapitulaci v bodě 6 tohoto rozsudku). Závěr krajského soudu o tom, že znalec MUDr. L. vycházel z nekompletních podkladů, respektive z nekompletní zdravotnické dokumentace, je ale dle názoru Nejvyššího správního soudu předčasný.

[24] Znalecký posudek MUDr. L. splňuje náležitosti znaleckého posudku ve smyslu § 28 zákona č. 254/2019 Sb. o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech. Každý podaný znalecký posudek musí být úplný, pravdivý a přezkoumatelný. Jestliže by znalec podal hrubě zkreslený nebo neúplný znalecký posudek, dopustil by se trestného činu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku. Znalec MUDr. L., pokud by skutečně pracoval pouze s některými částmi výše uvedených dokumentů (tak, jak jsou zkopírovány na CD, které je přílohou jeho znaleckého posudku), by byl povinen takovou skutečnost uvést ve svém znaleckém posudku a vysvětlit ji. Dle názoru Nejvyššího správního soudu se jako nepravděpodobná jeví skutečnost, že znalec měl k dispozici útržky zdravotní dokumentace žalobkyně (jak je nahrána na CD, které je přílohou znaleckého posudku) a bez dalšího zpracoval znalecký posudek, aniž by na takovou skutečnost upozornil. Uvedenou pochybnost lze jednoduše v dalším řízení před stěžovatelem vyvrátit výslechem znalce při ústním jednání a po připomenutí znaleckého slibu.

[25] Stěžovatel ke kasační stížnosti přikládal vyjádření znalce MUDr. L., ve kterém znalec uvádí, že při zpracování znaleckého posudku disponoval kompletní zdravotnickou dokumentací žalobkyně. Nejvyšší správní soud z obsahu této listiny při svém výše uvedeném vypořádání kasační námitky nevycházel, neprovedl ji totiž k důkazu při jednání, které by za tím účelem musel nařídit. Nejvyšší správní soud nepovažoval za účelné jednání nařizovat, a to s ohledem na vypořádání další stěžovatelovy kasační námitky. Uvedená listina – vyjádření znalce MUDr. L. doložená ke kasační stížnosti – ale může být pro další řízení indicií o tom, že závěr krajského soudu o nedostatečnosti znaleckého posudku byl předčasný. Výše uvedeným tak Nejvyšší správní soud koriguje závazný právní názor krajského soudu vyslovený v bodě 27 jeho rozsudku. Zde krajský soud konstatoval, že pro chybějící části zdravotní dokumentace na CD, které je přílohou znaleckého posudku zpracovaného znalcem MUDr. L., je tento posudek nedostatečnou oporou pro rozhodnutí

pokračování

žalovaného, a to tak nemá oporu ve správním spise, což je samo o sobě kasačním důvodem podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

[26] Stěžovatel v kasační stížnosti dále namítá, že dostatečně vysvětlil, proč není posudek MUDr. H. použitelný v nyní posuzované věci, a správní orgány proto vyšly ze znaleckého posudku MUDr. L.. Ani tato kasační námitka není dle Nejvyššího správního soudu důvodná.

[27] Stěžovatel na stranách 7 až 9 svého rozhodnutí hodnotil rozpory mezi znaleckým posudkem MUDr. L. a lékařským posudkem (a dalšími podklady, ze kterých vycházel) MUDr. H. Stěžovatel zdůraznil, že žalobkyně byla nejprve v pracovní neschopnosti z důvodu úrazu hlavy, tuto pracovní neschopnost jí lékař ukončil a následně rozhodl o další pracovní neschopnosti pro jinou diagnózu (porucha přizpůsobení s úzkostně depresivní symptomatikou způsobená nepříznivými psychologickými činiteli a tísnivou situací).

[28] Stěžovatel ve svém rozhodnutí dále rozvedl, proč podklady, které měly být v rozporu s posudkem znalce MUDr. L., nezohlednil. V daném případě šlo o stanovisko MUDr. N. a Mgr. D. (která byla převzata do lékařského posudku MUDr. H.). Stěžovatel ve svém rozhodnutí opakovaně zdůrazňoval, že jak MUDr. N. (Mgr. D.), tak MUDr. H. ve vztahu k odškodnění žalobkyně označili za relevantní bod 1.13 přílohy č. 3 vyhlášky č. 277/2015 Sb., tedy „*Duševní poruchy po jiných těžkých poraněních kromě poranění hlavy a mozku nebo vážné duševní poruchy vzniklé působením otřesných zážitků nebo jiných nepříznivých psychologických činitelů a tísnivých situací*“ a naopak zcela pominuli předcházející část přílohy č. 3 s návětím „*Následky poranění hlavy a neurotraumat v oblasti duševních poruch a poruch chování*“. S ohledem na zařazení diagnózy MUDr. H. stěžovatel uvedl, že z toho plynoucí nárok je nutné požadovat soukromoprávní cestou.

[29] Stěžovatel při svém hodnocení relevantnosti posudku MUDr. H. však vycházel pouze z formálního závěru tohoto posudku, tedy zařazení diagnózy žalobkyně do bodu 1.13. přílohy č. 3 vyhlášky č. 277/2015 Sb.

[30] V posudku se ale MUDr. H. explicitně vyjadřuje v tom smyslu, že zde je dána příčinná souvislost mezi služebním úrazem žalobkyně a psychiatrickým onemocněním (její druhou pracovní neschopností). Na tento jeho závěr ostatně reaguje i stěžovatel na straně 8 svého rozhodnutí. Tam stěžovatel konstatuje, že takový závěr je dle jeho názoru nepodložený a v rozporu s vyhláskovým zařazením diagnózy žalobkyně, které MUDr. H. provedl.

[31] Uvedené, ryze formální hodnocení posudku MUDr. H. stěžovatelem ale nemůže obstát. Nejvyšší správní soud v této souvislosti zdůrazňuje, že případné neodpovídající zařazení diagnózy žalobkyně v posudku MUDr. H. může být toliko formální vadou, a samo o sobě tedy nemusí znamenat, že by jeho posudek po obsahové stránce nebylo možno použít. MUDr. H. se k problematice existence příčinné souvislosti mezi služebním úrazem a vzniklým psychiatrickým onemocněním vyjadřoval, odkazoval přitom na další odborný podklad – stanovisko ÚNV v Praze z oboru psychiatrie a psychologie.

[32] Krajský soud tak měl důvodně za to, že zde jsou dva protichůdné lékařské závěry, se kterými se správní orgány nemohou po odborné stránce věcně samy vypořádat (body 36

až 37 rozsudku krajského soudu). Za takové situace bylo nezbytné přistoupit k doplnění znaleckého posudku, výslechu autorů posudků či k zadání zpracování revizního znaleckého posudku (bod 39 rozsudku krajského soudu). Uvedený kasační důvod rozsudku krajského soudu proto bez dalšího ob stojí a povinností stěžovatele v dalším řízení bude se s tímto rozporem vypořádat dle pokynu, který v tomto směru již vyslovil krajský soud.

[33] Pokud jde o problematiku stanovení výše náhrady za bolest a za ztížení společenského uplatnění, není pravdou, že by krajský soud vyslovil svůj závazný právní názor v rozporu s právní úpravou účinnou v době jeho rozhodování.

[34] Postup při určování výše náhrady za bolest a za ztížení společenského uplatnění příslušníků bezpečnostních sborů je upraven vyhláškou č. 277/2015 Sb. S ohledem na datum vydání rozhodnutí stěžovatele (3. 10. 2022) je relevantní znění této vyhlášky účinné do 30. 6. 2023, ze kterého stěžovatel (a následně i krajský soud) vycházel. Podle § 7 odstavce 1 této vyhlášky, *výše náhrady za bolest a za ztížení společenského uplatnění se stanoví na základě bodového ohodnocení uvedeného v lékařském posudku*. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení, *hodnota jednoho bodu činí 250 Kč*. Druhý odstavec tohoto ustanovení byl od 1. 7. 2023 novelizován vyhláškou č. 143/2023 Sb. Od 1. 7. 2023 je účinná právní úprava, podle které *hodnota bodu činí 1% průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství dosažené podle zveřejněných údajů Českého statistického úřadu za 1 až 3 čtvrtletí kalendářního roku předcházejícího kalendářnímu roku, v němž vznikla povinnost provést hodnocení bolesti a ztížení společenského uplatnění*. Podle přechodného ustanovení vyhlášky č. 143/2023 Sb. platí: *pokud byly bolest nebo ztížení společenského uplatnění způsobeny v důsledku služebního úrazu nebo nemoci z povolání přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky a nebylo-li přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky rozhodnuto o stanovení náhrady za bolest nebo náhrady za ztížení společenského uplatnění, stanoví se náhrada za bolest nebo náhrada za ztížení společenského uplatnění podle vyhlášky č. 277/2015 Sb. ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky*.

[35] Motivem pro novelizaci vyhlášky, jak je uvedeno výše, byl právě nále z Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2925/ 20, na který ve svém závazném právním názoru odkazuje krajský soud v tom smyslu, jak má stěžovatel v dalším řízení pokračovat stran určení výše nároku žalobkyně (bod 44 jeho rozsudku). Tento nále z byl přijat 15. 11. 2021, tedy předtím, než ohledně nároku žalobkyně rozhodl správní orgán I. stupně i stěžovatel. Nále z, který se zabýval problematikou odškodnění pracovních úrazů, ale poukazoval i na to, že není možné z ústavněprávního hlediska připustit, aby byl rozdíl mezi náhradou bolesti a ztížením společenského uplatnění, způsobenými služebním úrazem a pracovním úrazem. Proto byla vyhláška č. 277/2015 Sb. novelizována. Z citovaného přechodného ustanovení dále vyplývá, že zákonodárce rozhodl o aplikaci nové úpravy i v případě, kdy se služební úraz nebo nemoc z povolání staly před její účinností. Závazný právní názor krajského soudu proto stěžovateli v dalším řízení nebrání postupovat podle novelizované vyhlášky č. 277/2015 Sb. Postup, ke kterému ve svém závazném právním názoru vybízel krajský soud, se v mezičase dostal do znění výše citované novely vyhlášky č. 277/2015 Sb.

[36] K poslední kasační námitce nezbyvá než konstatovat, že klíčovým pro posouzení žaloby krajským soudem je její obsah a žalobní žádání (petit) a nikoli „nadpis“ na její úvodní straně. Z obsahu žaloby je zřejmé, že žalobkyně brojila proti všem částem jí uplatněného

pokračování

nároku, ve kterých jí nebylo správními orgány obou stupňů vyhověno; rozhodnutí žalovaného navrhovala zrušit v celém rozsahu

[37] Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že nepřipojoval spisy z dalších řízení, která jsou vedena mezi účastníky, jak navrhovala žalobkyně ve vyjádření ke kasační stížnosti. Tento postup v nynějším řízení, s ohledem na vše výše uvedené, považoval za zcela nadbytečný.

IV. Závěr a náklady řízení

[38] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s. zamítl.

[39] O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Ve věci je plně procesně úspěšná žalobkyně, má proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, které jí vznikly. Náhrada nákladů řízení žalobkyně spočívá v odměně a náhradě hotových výdajů zástupce žalobkyně za jeden a půl úkonu právní služby ve smyslu vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Tyto úkony představují vyjádření k odkladnému účinku ze dne 31. 1. 2025 a vyjádření k podané kasační stížnosti ze dne 14. 2. 2025. Za jeden úkon právní služby náleží dle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 5 částka ve výši 4 620 Kč. Za vyjádření k odkladnému účinku Nejvyšší správní soud žalobkyni přiznal 50 % hodnoty úkonu, neboť nešlo o vyjádření ve věci samé, ale vyjádření k procesnímu návrhu stěžovatele [k tomu srov. § 11 odst. 2 písm. a) advokátního tarifu]. Současně zástupci žalobkyně náleží dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu náhrada hotových výdajů ve výši 450 Kč za každý úkon právní služby. Zástupce žalobkyně není plátcem DPH. Celkem tak žalobkyni na náhradě nákladů o kasační stížnosti náleží částka ve výši 7 830 Kč, kterou je žalovaný (stěžovatel) povinen zaplatit k rukám zástupce žalobkyně do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2025

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu